

Неділько К.М.
ВПЛИВ ІСТОРИЧНИХ СТИЛІВ НА СУЧАСНЕ
КОНСТРУЮВАННЯ

Історичні стилі завжди були джерелом натхнення для конструювання одягу, адже вони втілюють культурні, соціальні та естетичні особливості певної епохи. Сучасна мода часто звертається до минулого, переосмислюючи класичні елементи та адаптуючи їх до актуальних тенденцій.

Античні костюми, наприклад, грецький хітон або римська тога, виготовлялися з мінімально оброблених тканин. Їх крій був максимально простим: прямокутні або квадратні полотна драпірувалися навколо тіла, створюючи плавні лінії. Цей підхід до мінімалізму вплинув на сучасну моду, особливо на конструкції суконь та блузок зі струмливих тканин. Одяг античної епохи демонстрував майстерність роботи з драпіруванням. Сучасні дизайнери часто використовують цей елемент для створення одягу з асиметричними лініями, складками, що підкреслюють природні форми тіла. У античному костюмі значну роль відігравали застібки, пояси та інші декоративні елементи, які служили не тільки для практичності, але й для прикраси. У сучасному одязі ці елементи часто використовуються як стилістичний акцент.[1]

Відродження античних ідеалів краси сприяло зміні конструкції одягу. Головний акцент став робитися на пропорційності фігури, підкресленні талії, плечей і шиї. Античні форми, такі як драпірування, мали вплив на крій і прикраси. Ускладнення конструкцій із використанням корсетів, панцирів, кринолінів, що підкреслювали статус і соціальну значущість власника. В епоху Відродження активно використовувалися дорогоцінні тканини (оксамит, парча, шовк), складні вишивки, перли, золоті нитки. Орнаменти та прикраси передавали ренесансний ідеал гармонії та багатства. Винайдення гудзиків і розвиток технологій ткацтва дозволили створювати складніші та витонченіші вироби. З'явилися техніки створення багатошарового одягу: основний наряд доповнювався накидками, жилетами, плащами. Використовувалися складні конструкції для формування силуету (наприклад, іспанський "вердугадо" — спідниці з обручами). Симетрія та чіткість ліній стали основою в дизайні.

Епоха бароко вплинула на сучасне конструювання через любов до складних деталей, драпіровок і розкішних тканин. У сучасних колекціях можна знайти складні конструкції, які нагадують пишні сукні XVII століття, але виконані з нових матеріалів, що забезпечують комфорт і функціональність. Наприклад, драпірування, характерні для бароко, стали популярними у вечірніх сукнях, але тепер їх створюють із легких синтетичних тканин. [2]

Класицизм, що домінував у європейській культурі в XVII-XIX століттях, суттєво вплинув на конструювання одягу, вносячи в моду принципи гармонії, симетрії та простоти, натхнені античною естетикою. Основні характеристики класицизму в одязі відображалися в акценті на природність, пропорційність і функціональність, протиставляючись пишності й театральності бароко. У

жіночому одязі акцент робився на плавності ліній і підкресленні фігури. Замість пишних спідниць і корсетів бароко з'явилися сукні з високою завищеною талією, що нагадували давньогрецькі туніки.

На відміну від рококо, класицизм відмовився від надмірностей: вишивки, мережива і бантів стали рідкісними, а декоративні елементи набули стриманого вигляду. Використовувалися прямі та прості силуети, що вимагали мінімального втручання у структуру тканини. Це вплинуло на загальну концепцію конструкції одягу, спрощуючи його виготовлення. Одяг конструювався з урахуванням анатомічної точності, щоб підкреслювати природні риси тіла, зберігаючи загальну симетрію. У жіночому одязі зменшилося використання жорстких каркасів, таких як криноліни або обручі, що були характерні для бароко. Це зробило одяг зручнішим і функціональнішим.

Романтизм XIX століття, з його акцентом на природність і жіночність, надихнув сучасну моду на створення легких блузок із рюшами, оборками та флористичними принтами. Водночас строгість класичних форм, характерна для стилю ампір, проявляється у мінімалістичних конструкціях сучасного одягу, які акцентують увагу на чистоті ліній і простоті.

Готичний стиль, із його драматичними формами, темною кольоровою палітрою та акцентом на деталях, знайшов відображення у сучасному авангардному одязі. Чорний колір, мереживо та складні текстури стали основою для створення неформального стилю, що часто використовується у молодіжній моді.

Арт-деко 1920-х років, з його геометричними формами та блиском, вплинув на сучасні вечірні сукні й аксесуари. Ультрасучасні матеріали, як-от металізовані тканини чи лазерний крій, дозволяють відтворити естетику епохи, надаючи їй футуристичного звучання.

Модернізм і функціоналізм XX століття привнесли в моду ідею «менше - значить краще». Сучасні дизайнери часто черпають натхнення у цих стилях, створюючи прості, але функціональні моделі одягу. Це відображається в мінімалістичних костюмах, практичних повсякденних сукнях та універсальних речах, які відповідають принципам зручності та багатофункціональності. [3]

Сучасне конструювання поєднує історичну естетику з новітніми технологіями. Наприклад, крій, натхненний епохою Відродження чи Вікторіанством, адаптується до технологій 3D-друку, лазерного різання та термообробки. Це дозволяє створювати речі, які поєднують класичний вигляд із сучасною інноваційністю.

Історичні стилі не лише збагачують сучасну моду, але й забезпечують її безперервний розвиток. Звернення до культурної спадщини дає змогу зберігати зв'язок між минулим і майбутнім, створюючи гармонійний симбіоз традицій і прогресу. Конструювання одягу в XXI столітті є яскравим прикладом того, як історія продовжує формувати наше уявлення про стиль та естетику.

Література:

1. Еволюція стилю: Історія моди від античності до сучасності. [Електронний ресурс] / Режим доступу: <https://gliss.com.ua/evolutsiya-stuluy/>
2. Сильові риси барокко. [Електронний ресурс] / Режим доступу: <https://ukr.sovfarfor.com/styl-moda/384-stylovi-rysy-barokko.html>

Робота виконана під керівництвом асистента кафедри ХТЛПід Ільчук В.М.